



וַיִּשְׁלַח אֹתָם מֹשֶׁה לְתוֹר אֶת אֶרֶץ כְּנָעַן וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם עָלוּ זֶה בְּנֶגֶב
וְעַלִיתֶם אֶת הַהָר. ^{יב} וּרְאִיתֶם אֶת הָאָרֶץ מֵהָהוּא וְאֵת הָעָם הַיֹּשֵׁב עָלֶיהָ
הַחֲזֵק הוּא הֲרַפָּה הַמְעֻט הוּא אִם רַב. ^{יג} וַיְמַה הָאָרֶץ אֲשֶׁר הוּא יֹשֵׁב בָּהּ
הַטּוֹבָה הוּא אִם רָעָה וַיְמַה הָעָרִים אֲשֶׁר הוּא יֹשֵׁב בְּהֶנָּה הַבְּמִחְנִים אִם
בְּמִבְצָרִים. ^{יד} וַיְמַה הָאָרֶץ הַשְּׂמֵנָה הוּא אִם רְזָה הַיֵּשׁ בָּהּ עֵץ אִם אֵין
וְהַתְּמִזְקִתִּים וְלִקְחֶתֶם מִפְּרֵי הָאָרֶץ וְהַיְמִים יְמֵי בְּכוּרֵי עֲנָבִים. ^{טו} וַיַּעֲלוּ
וַיַּתְּרוּ אֶת הָאָרֶץ מִמִּדְבָּר צֶן עַד רְחֹב לְבָא חֲמַת. ^{טז} וַיַּעֲלוּ בְּנֶגֶב וַיָּבֹאוּ עַד
חֲבֵרוֹן וְשֵׁם אַחִימֹן שִׁשִׁי וְתַלְמִי יְלִידֵי הָעֵנֶק וְחֲבֵרוֹן שִׁבְעַ שָׁנִים נִבְנְתָה
לְפָנֵי צֶעַן מִצְרַיִם. ^{טז} וַיָּבֹאוּ עַד נַחַל אֶשְׁכּוֹל וַיִּכְרְתוּ מִשָּׁם זְמוּרָה וְאֶשְׁכּוֹל
עֲנָבִים אֶחָד וַיִּשְׁאַהֲוּ בַּמּוּט בְּשָׁנִים וּמֹן הַרְמָנִים וּמֹן הַתְּאֲנִים. ^{טז} לְמָקוֹם
הַהוּא קָרָא נַחַל אֶשְׁכּוֹל עַל אֲדוּת הָאֶשְׁכּוֹל אֲשֶׁר כָּרְתוּ מִשָּׁם בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל. ^{טז} וַיֵּשְׁבוּ מִתּוֹר הָאָרֶץ מִקֶּץ אַרְבָּעִים יוֹם. ^{טז} וַיֵּלְכוּ וַיָּבֹאוּ אֶל
מֹשֶׁה וְאֶל אֶהֱרֹן וְאֶל כָּל עֵדֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל מִדְבַּר פָּאֲרוֹן קִדְשָׁה וַיִּשְׁיבוּ
אוֹתָם דָּבָר וְאֵת כָּל הָעֵדָה וַיִּרְאוּם אֶת פְּרֵי הָאָרֶץ. ^{טז} וַיִּסְפְּרוּ לוֹ וַיֹּאמְרוּ
בָּאנוּ אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר שְׁלַחְתֵּנוּ וְגַם זָבַת חֵלֶב וּדְבַשׁ הוּא זֶה
פְּרִיָּה. ^{טז} אָפֶס כִּי עַז הָעָם הַיֹּשֵׁב בְּאֶרֶץ וְהָעָרִים בְּצֻרוֹת גְּדֹלֹת מְאֹד וְגַם
יְלָדֵי הָעֵנֶק רְאִינוּ שָׁם. ^{טז} עַמְלֵק יֹשֵׁב בְּאֶרֶץ הַנֶּגֶב וְהַחִתִּי וְהַיְבוּסִי
וְהָאֱמֹרִי יֹשֵׁב בְּהָר וְהַכְּנַעֲנִי יֹשֵׁב עַל הַיָּם וְעַל יַד הַיַּרְדֵּן. ^{טז} וַיַּחַס כָּלֵב אֶת
הָעָם אֶל מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר עֲלֵה נַעֲלָה וַיִּרְשָׁנוּ אֹתָהּ כִּי יָכוֹל נוּכַל
לָהּ. ^{טז} וְהָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר עָלוּ עִמּוֹ אָמְרוּ לֹא נוּכַל לַעֲלוֹת אֶל הָעָם כִּי חָזֵק
הוּא מִמֶּנּוּ. ^{טז} וַיּוֹצִיאוּ דְבַר הָאָרֶץ אֲשֶׁר תָּרוּ אֹתָהּ אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר
הָאָרֶץ אֲשֶׁר עֲבַרְנוּ בָּהּ לְתוֹר אֹתָהּ אֶרֶץ אֲכָלֹת יוֹשְׁבֶיהָ הוּא וְכָל הָעָם
אֲשֶׁר רְאִינוּ בְּתוֹכָהּ אֲנָשִׁי מַדּוּת. ^{טז} וְשָׁם רְאִינוּ אֶת הַנְּפִילִים בְּנֵי עֲנָק מִן
הַנְּפִילִים וְנָהִי בְּעֵינֵינוּ כַּחַגְבִּים וְכֹן הָיִינוּ בְּעֵינֵיהֶם.

When Moses sent them to scout the land of Canaan, he said to them, "Go up there into the Negev and ascend the mountain, and see what kind of country it is. Are the people who dwell in it strong or weak, few or many? Is the country in which they dwell good or bad? Are the towns they live in open or fortified? Is the soil rich or poor? Is it wooded or not? And take pains to bring back some of the fruit of the land."—Now it happened to be the season of the first ripe grapes. They went up and scouted the land, from the wilderness of Zin to Rehob, at Lebo-hamat. They went up into the Negev and came to Hebron, where lived Ahiman, Sheshai, and Talmi, the Anakites.—Now Hebron was founded seven years before Zoan of Egypt—they reached the wadi Eshcol, and there they cut down a branch with a single cluster of grapes—it had to be borne on a carrying frame by two of them—and some pomegranates and figs. That place was named the wadi Eshcol because of the cluster that

the Israelites cut down there. At the end of forty days they returned from scouting the land. They went straight to Moses and Aaron and the whole Israelite community at Kadesh in the wilderness of Paran, and they made their report to them and to the whole community, as they showed them the fruit of the land. This is what they told him: "We came to the land you sent us to; it does indeed flow with milk and honey, and this is its fruit. However, the people who inhabit the country are powerful, and the cities are fortified and very large; moreover, we saw the giants there. Amalekites dwell in the Negev region; Hittites, Jebusites, and Amorites inhabit the hill country; and Canaanites dwell by the Sea and along the Jordan". Caleb hushed the people before Moses and said, "Let us by all means go up, and we shall gain possession of it, for we shall surely overcome it". But the men who had gone up with him said, "We cannot attack that people, for it is stronger than we". And they spoke evil among the Israelites about the land they had scouted, saying, "The country that we traversed and scouted is one that devours its settlers. All the people that we saw in it are men of great size; we saw the Nephilim there—the giants are part of the Nephilim—and we looked like grasshoppers to ourselves, and so we must have looked to them".

Numbers 13:17-33

ת"ר לא יסוד אדם את ביתו בסיד ואם עירב בו חול או תבן מותר ר"י אומר עירב בו חול הרי זה טרכסיד ואסור תבן מותר ת"ר כשחרב הבית בשניה רבו פרושין בישראל שלא לאכול בשר ושלא לשתות יין נטפל להן ר' יהושע אמר להן בני מפני מה אי אתם אוכלין בשר ואין אתם שותין יין אמרו לו נאכל בשר שממנו מקריבין על גבי מזבח ועכשיו בטל גשתה יין שמנסכין על גבי המזבח ועכשיו בטל אמר להם א"כ לחם לא נאכל שכבר בטלו מנחות אפשר בפירות פירות לא נאכל שכבר בטלו בכורים אפשר בפירות אחרים מים לא נשתה שכבר בטל ניסוך המים שתקו אמר להן בני בואו ואומר לכם שלא להתאבל כל עיקר אי אפשר שכבר נגזרה גזרה ולהתאבל יותר מדאי אי אפשר שאין גוזרין גזירה על הצבור אא"כ רוב צבור יכולין לעמוד בה דכתיב (מלאכי ג, ט) במארה אתם נארים ואותי אתם קובעים הגוי כולו אלא כך אמרו חכמים סד אדם את ביתו בסיד ומשייר בו דבר מועט וכמה אמר רב יוסף אמה על אמה אמר רב חסדא כנגד הפתח עושה אדם כל צרכי סעודה ומשייר דבר מועט מאי היא אמר רב פפא כסא דהרסנא עושה אשה כל תכשיטיה ומשיירת דבר מועט מאי היא אמר רב בת צדעא שנאמר (תהלים קלז, ה) אם אשכחך ירושלים תשכח ימיני תדבק לשוני לחכי וגו' מאי על ראש שמחתי אמר רב יצחק זה אפר מקלה שבראש חתנים א"ל רב פפא לאביי היכא מנח לה במקום תפילין שנאמר (ישעיהו סא, ג) לשום לאבלי ציון לתת להם פאר תחת אפר וכל המתאבל על ירושלים זוכה ורואה בשמחתה שנאמר (ישעיהו סו, י) שמחו את ירושלים וגו' תניא אמר ר' ישמעאל בן אלישע מיום שחרב בית המקדש דין הוא שנגזור על עצמנו שלא לאכול בשר ולא לשתות יין אלא אין גוזרין גזרה על הצבור אא"כ רוב צבור יכולין לעמוד בה ומיום שפשטה מלכות הרשעה שגוזרת עלינו גזירות רעות וקשות ומבטלת ממנו תורה ומצות ואין מנחת אותנו ליכנס לשבוע הבן ואמרי לה לישוע הבן דין הוא שנגזור על עצמנו שלא לישא אשה ולהוליד בנים ונמצא זרעו של אברהם אבינו כלה מאליו אלא הנח להם לישראל מוטב שיהיו שוגגין ואל יהיו מזידין:

The Rabbis taught: A person may not plaster his house with plaster, but if he mixed sand or straw into the plaster it is permitted. Rabbi Yehuda says: If he mixed sand into it, it is white cement and it is prohibited, but if he mixed in straw, it is permitted. The Sages taught: When the Temple was destroyed a second time, there was an increase in the number of ascetics among the Jews, whose practice was to not eat meat and to not drink wine. Rabbi Yehoshua met with them. He said to them: My children, for what reason do you not eat meat and do you not drink wine? They said to him: Shall we eat meat, from which offerings are sacrificed upon the altar, and now the altar has ceased to exist? Shall we drink wine, which is poured as a libation upon the altar, and now the altar has ceased to exist? He said to them: If so, we will not eat bread either, since the meal-offerings that were offered upon the altar have ceased. It is possible to survive with fruit. He said to them: We will not eat fruit either, since the bringing of the first fruits have ceased. It is possible to subsist with other fruit. He said to them: If so, we will not drink water, since the water libation has ceased. They were silent. He said to them: My children, come, and I will tell you how we should act. To not mourn at all is impossible, as the decree was already issued and the Temple has been destroyed. But to mourn excessively as you are doing is also impossible, as the Sages do not issue a decree upon the public unless a majority of the public is able to abide by it, as it is written: "You are cursed with the curse, yet you rob Me, even this whole nation" (Malachi 3:9). Rather, this is what the Sages said: A person may plaster his house with plaster, but he must leave over a small amount in it without plaster to remember the destruction of the Temple. How much is a small amount? Rav Yosef said: One cubit by one cubit. Rav H̄isda said: This should be opposite the entrance, so that it is visible to all. A person may prepare all that he needs for a meal, but he must leave out a small item to remember the destruction of the Temple. What is this small item? Rav Pappa said: Something akin to small, fried fish. A woman may engage in all of her cosmetic treatments, but she must leave out a small matter to remember the destruction of the Temple. What is this small matter? Rav said: She does not remove hair from the place on the temple. As it is stated: "If I forget you, Jerusalem, let my right hand forget its cunning. Let my tongue cleave to the roof of my mouth, if I remember you not; if I set not Jerusalem above my highest joy" (Psalms 137:5-6). What is the meaning of: Above my highest joy? Rav Yitzh̄ak says: This is referring to the burnt ashes that are customarily placed on the head of bridegrooms. Rav Pappa said to Abaye: Where are they placed? Abaye replied: On the place where phylacteries are placed, as it is stated: "To appoint to them that mourn in Zion, to give to them a garland in place of ashes" (Isaiah 61:3). And anyone who mourns for the destruction of Jerusalem will merit and see its joy, as it is stated: "Rejoice with Jerusalem, and be glad with her, all that love her; rejoice for joy with her, all that mourn for her" (Isaiah 66:10). It is taught that Rabbi Yishmael ben Elisha said: From the day that the Temple was destroyed, by right, we should decree upon ourselves not to eat meat and not to drink wine, but the Sages do not issue a decree upon the public unless a majority of the public is able to abide by it. And from the day that the wicked kingdom spread, who decree evil and harsh decrees upon us, and nullify Torah study and the performance of mitzvot for us, and do not allow us to enter the celebration of the first week of a son, and some say: To enter the celebration of the salvation of a firstborn son; by right we should each decree upon ourselves not to marry a woman and not to produce offspring, and it will turn out that the descendants of Abraham our forefather will cease to exist on their own,

but leave the Jews alone and do not impose decrees by which they cannot abide. It is better that they be unwitting sinners and not be intentional wrongdoers.

Baba Batra 60b

היה ר"ג ורבי אלעזר בן עזריה ורבי יהושע ורבי באש ולא נבכה אמר להן לכך אני מצחק ומה לעוברי רצונו כך לעושי רצונו על אתת כמה וכמה שוב פעם אחת היו עולין לירושלים כיון שהגיעו להר הצופים קרעו בגדיהם כיון שהגיעו להר הבית ראו שועל שיצא מבית קדשי הקדשים התחילו הן בוכין ור"ע מצחק אמרו לו מפני מה אתה מצחק אמר להם מפני מה אתם בוכים אמרו לו מקום שכתוב בו (במדבר א, נא) והזר הקרב יומת ועכשיו שועלים הלכו בו ולא נבכה אמר להן לכך אני מצחק דכתיב (ישעיהו ח, ב) ואעידה לי עדים נאמנים את אוריה הכהן ואת זכריה בן יברכיהו וכי מה ענין אוריה אצל זכריה אוריה במקדש ראשון וזכריה במקדש שני אלא תלה הכתוב נבואתו של זכריה בנבואתו של אוריה באוריה כתיב (מיכה ג, יב) לפן בגללכם ציון שדה תחרש [וגו'] בזכריה כתיב (זכריה ח, ד) עוד ישבו זקנים וזקנות ברחובות ירושלים עד שלא נתקיימה נבואתו של אוריה הייתי מתיירא שלא תתקיים נבואתו של זכריה עכשיו שנתקיימה נבואתו של אוריה בידוע שנבואתו של זכריה מתקיימת בלשון הזה אמרו לו עקיבא נחמתנו עקיבא נחמתנו:

And once Rabban Gamaliel, Rabbi Elazar ben Azariah, Rabbi Joshua, and Rabbi Akiva, were traveling together, when they heard the sound of the crowds of Rome from the plaza one hundred and twenty mil away. They started to cry, but Rabbi Akiva was laughing. They said to him Why are you laughing? He said to them And you, why do you weep? They told him, these heathens who bow down to wood and burn frankesense to the worship of the stars are living in peace and tranquility. While us, our house - the footstool of our God is burnt in fire, and we should not cry!? He responded to them, that is why I am laughing. If this is what happens to those who transgress His will, how much so to those who fulfill His will! Another time, they were ascending to Jerusalem, .When they came to Mount Scopus, they tore their clothes. When they reached the Temple Mount, they saw a fox emerging from the place of the Holy of Holies. They started to cry, but Rabbi Akiva was laughing. The other sages said to him, Why are you laughing? He said to them, Why do you weep? They replied The place about which was written (Numbers 1:51) "and the non-Cohen that draws near shall be put to death", is now a haunt of foxes and we should not weep!? He replied That is why I laugh. It is written (Isaiah 8:2) "and I will take unto Me faithful witnesses to record, Uriah the priest, and Zechariah the son of Yeberechiah." Now what was the connection between Uriah and Zechariah? Uriah was during the period of the First Temple, and Zechariah was during the period of the Second Temple. Rather, the verse was making the prophecy of Zechariah dependent on the prophecy of Uriah. Regarding Uriah, it is written, (Micah 3:12) Therefore shall Zion for your sake be plowed etc." Regarding Zechariah it is written (Zechariah 8:4) "There shall yet old men and old women sit in the broad places of Jerusalem. Until the prophecy of Uriah was fulfilled, I was afraid that the prophecy of Zechariah would likewise be unfulfilled. Now that the prophecy of Uriah was fulfilled, I know that the prophecy of Zechariah will be fulfilled. In this way they answered him, Akiva, you have consoled us. Akiva, you have consoled us.

Makkot 24

הטבע העולמי וכל יציר פרטי, ההיסטוריה האנושית וכל איש יחידי ומעשיו צריכים להיות מסוקרים בסקירה אחת, כתוכן אחד בעל פרקים שונים, ואז ממהרת האורה של הדעה המביאה לידי תשובה לבא.

The nature of the world and of each individual creature, the history of humanity and every individual person and their actions need to be surveyed in one broad view, as one entity divided into different parts, and then the light of comprehension quickly appears that brings to repentance.

Orot Hateshuvah 4:4

ויעלו בנגב. סיפור פרטי מה שהיה עם האנשים שהלכו בנגב. דבאמת לא הלכו כולם ביחד. אלא חלקו את הארץ לשנים שנים. ע"כ נשלם הליכתם בארבעים יום. ומעתה מדבר הכתוב בשנים שעלו בנגב.

They went up into the Negev: this is the individual story of what happened to the men who went to the Negev. For, in truth, they did not all go together, but they divided the country into pairs and were able to complete their journey in forty days, and therefore this verse speaks about the pair who went to the Negev.

Haemek Davar, Numbers ad loc.

וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵי בָלַק לְכָה נֵא אִתִּי אֶל מְקוֹם אַחֵר אֲשֶׁר תִּרְאֶנּוּ מִשָּׁם אֶפְסֹ קַצְחוֹ תִרְאֶה וְכִלּוֹ לֹא תִרְאֶה וְקִבְּנוּ לִי מִשָּׁם.

Then Balak said to him, "Come with me to another place from which you can see them—you will see only a portion of them; you will not see all of them—and curse them for me from there."

Numbers 23:13

The Tisha B'Av 5777 Day of Learning is sponsored in loving memory of Ben Blutstein z"l by his family; and in loving memory of Terri R. Mentor z"l by E. Scott and Jackie Menter



Think about the environment. Share & recycle sourcesheets.
Access more Pardes learning at elmad.pardes.org

WWW.PARDES.ORG.IL